

Waar is de brand!

Het is zaterdagmorgen. Jasper en Kim zitten samen aan de ontbijttafel. Papa is buiten in de tuin. Mama ligt nog in bed, ze heeft hoofdpijn.

'We hadden geluk dat het brandalarm afging toen er vorige week brand was op school. Maar als er nou eens in ons huis brand is...?' zegt Kim.

Jasper wijst naar het plafond. 'Daar hebben wij die rookmelders toch voor?'

Kim bekijkt het witte rondje en denkt na. 'Dat ding hangt daar volgens mij al jaren. Hoe weet je nou of hij het nog doet? Misschien is hij allang kapot.'

'Zullen we hem even testen?' zegt Jasper. Uit een keukenla pakt hij een gasaansteker.

'Goed idee, broertje!' Kim schuift een stoel recht onder de rookmelder. Jasper klimt erop en houdt het vlammetje van de aansteker ongeveer tien centimeter onder de rookmelder. Gespannen wachten ze af. 'Zie je wel, hij is gewoon kapot,' zegt Kim na een minuut. Er verschijnt een donker plekje op het witte plastic. 'Kijk uit, Jasper! Straks vliegt dat ding zelf nog in de fik!'

Jasper denkt even na. Dan slaat hij zich tegen het voorhoofd. 'Natuurlijk! Hij gaat niet af met een gasvlam! Anders zou mama nooit eten kunnen koken op het gasfornuis.'

Kim knikt. 'Logisch! Die dingen heten niet voor niets rookmelders. Van zo'n gasaansteker komt helemaal geen rook.'

Ze kijkt om zich heen. 'Ik heb een idee!' Ze pakt een kaars van de kast.

Jasper schudt zijn hoofd. 'Kaarsen roken ook niet.'

Kim pakt de aansteker en steekt de kaars aan. Dan klimt ze op de stoel en houdt de kaars onder de rookmelder. 'Let maar eens op hoe dit ding gaat roken,' zegt ze. Dan blaast ze de kaars uit. Er stijgt een witte walm omhoog. Maar nog steeds geeft de rookmelder geen enkel piepje.

'Hoe kan dat nou? Moet je kijken wat een rook!' zegt ze verbaasd.

Maar dan klinkt er opeens een oorverdovende piep. Kim tuimelt bijna van de stoel van schrik. Jasper slaat zijn handen voor zijn oren. 'Doe dat ding uit!' roept hij.

Kim kijkt vertwijfeld naar de rookmelder. 'Ik zie nergens een uit-knopje!' roept ze. De keukendeur vliegt open. Mama kijkt hen met een verwilderd slaaphoofd aan. 'Wat doen jullie?' roept ze. Dan rent ze naar het aanrecht, pakt een theedoek en wappert een paar keer langs de rookmelder. Het indringende gepiep stopt gelijk.

'Pff... wat een herrie,' verzucht Jasper.

Papa komt ook de keuken binnen. 'Wat was dat?' vraagt hij.

'We eh... we wilden kijken of de rookmelder het nog deed,' stamelt Kim.

'Hij doet het nog prima hoor!' lacht Jasper. Maar papa en mama kunnen er niet om lachen.

'Misschien is dit gelijk wel een goed moment om eens te praten wat je moet doen als er echt brand is,' zegt papa. Hij loopt naar de kast waar de stofzuiger staat en trekt de deur open. 'Kijk, hier hangt een brandblusser.' Hij trekt hem uit de klem en zet hem op de keukentafel. 'Maar hiermee kun je niet alles blussen.' Hij zet een pan op het fornuis. 'Stel je voor dat het vet in deze pan in de brand staat. Vlam in de pan heet dat.' Hij loopt weer naar de kast en wijst naar een witte box die tegen de wand hangt. Onderaan de box hangen twee rode lussen. 'Dit is een branddeken. Weet jij nog hoe dat werkt?' vraagt hij aan mama.

Mama knikt. Ze loopt naar de witte box en pakt de rode lussen vast.

'Niet echt trekken hoor, want dan krijg ik hem er nooit meer goed terug in!' waarschuwt papa.

Mama doet net alsof ze de blusdeken eruit trekt, loopt naar het fornuis en legt de nepdeken over de pan.

'Ik snap het al!' roept Jasper. 'Nu krijgt het vuur geen zuurstof meer en gaat het uit!'

'Precies!' zegt papa. 'Maar de belangrijkste les bij brand is huis is altijd: denk eerst aan je eigen veiligheid! Waarschuw iedereen die in huis is en bel dan 112.'